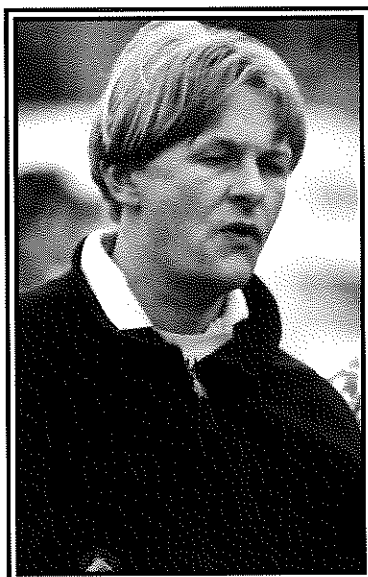

PETANQUE

NR. 17 FEBRUAR 1999
8. ÅRGANG
MEDLEMSBLAD FOR
NORGES PETANQUEFORBUND

nytt

*Redaktøren
har ordet*

Lars S. Bentsborg
redaktør

La oss samle oss i året som kommer

I neste års nordsjømesterskap trenger vi ikke ha musikken med oss på kassett. Samtidig som de brave petanquespillere bolttrer seg på idrettsarenaen, opptrer den ferne Pavarotti på en scene noen meter fra oss. For i kommende sesong skal Norge arrangere Nordsjøturneringen, og det på den eneste fornuftige spilleplass for å vise petanque frem, nemlig i Frognerparken. Stedet byens øvrige forbinder med arrangementer, moro og lek.

Men det kan nesten virke som om jo flere petanqueklubber vi får, desto flere baner og turneringsplasser, men færre spillere. En fin sommerdag kan du dra innom parken for å finne null spill. Du kan reise videre til Torshov og møte et par spillere som venter på flere. I Follo har de samtidig to og et halvt spill på gang. Hadde alle disse spillere vært på samme bane kunne de gjort ettermiddagen uforglemmelig. Sammen kunne de for eksempel laget en liten spontanturnering. Etterpå kynne de laget seg et langbord på petanquecaféen med ønskede forfriskninger. Kanskje er vi ikke større enn at all petanque kunne foregå på en plass i Osloområdet. Kanskje skulle vi i disse riksanleggenes tid, heve, eller løfte tilbake Frognerparken til den status jeg mener den skal ha og fortjener å ha i norsk petanque. Jeg ser frem til at banen bygges ut med tanke på Nordsjø. Og jeg ser frem til at store arrangementer legges dit. Hever vi Frognerparkens status, vil flere klubber være i stand til å arrangere NM, ved å låne banen.

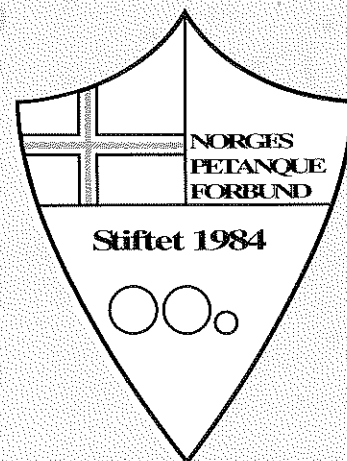
Det å arrangere Nordsjø blir en utfordring. Både spillemessig og arrangementsmessig. Jeg er sikker på at det vil gå arrangementsmessig godt, men mer usikker på det spillemessige. Vi nærmet oss en tid landene foran oss resultatmessig, men har i de siste mesterskap falt noe av. Det kan virke som om

vi virkelig må overgå oss selv for å heve oss tilstrekkelig for å unngå en klar siste plass. Det ville være en stor gevinst om vi til sommeren, i Frognerparken, klare nesten å bli nest sist. Denne gangen skal det være et uttak til nordsjø, basert på noen få landslagssamlinger i vår innendørshall. Mye blir sagt om både uttak og opplegg. Men mitt forslag er å la det hele ligge i bero inntil Petanque Norge kan ta en evaluering i ordnede forhold og ikke på gateplan.

Men hyggelig er de helsedråpene som drypper innom vårt petanquemiljø med jevne mellomrom. Jeg tenker da på prestasjonen vi gjorde i VM, åpen klasse, i år. Dette var en stor prestasjon og får meg til og minnes den fjerde plassen de norske jentene klarte i dame-VM for noen år siden. Det er slike medisinske tilførsler vi trenger i Norge. Dessverre har vi ennå ikke et miljø som kan dra nytte av denne potensielle katalysator. Gamlegutta sier at dette viser at det er mulig, mens etterveksten sier lite, for den er jo som kjent nesten ikke til stede.

Men slike prestasjoner som nevnt over er imponerende, når vi tenker på at de beste spillere i verden er med.

Ellers vil PetanqueNytt ønske alle et godt nytt år. Ikke bare på banen, men i alle aspekter av livet. Vi håper også at dere vil skrive inn til Petanque Nytt. Vi trenger stoff, vi trenger meninger og vi trenger svar på meninger. Kanskje kan 1999 bli året i petanquehistorien som vil bli husket for utvikling, samarbeid og spilleglede.

PETANQUE

Medlemsblad for
Norges Petanqueforbund
Nr. 17 - 1999

Adresse:

PetanqueNYTT
Norges Petanqueforbund
Postboks 902, Sentrum
0104 Oslo

Redaktør:

Lars Bentsborg
tlf. privat: 66 78 39 02
tlf. arbeid: 22 20 92 15

Andre personer i redaksjonen:

Caroline Hovind
Arve Michalsen
Trond Rekdahl

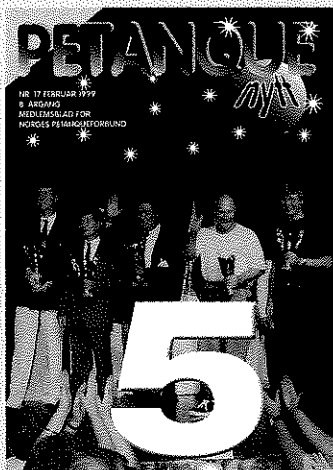
Layout:

Trond Rekdahl

Produksjon: Lobo Grafisk

Frekvens:
Alt ettersom.

© Norges Petanqueforbund

INNHOLD

Side 2-3:

Leder

Side 4-9:

VM åpen klasse i
San Fernando
på Gran Canaria

Side 10-11:

Portrett

Side 12-13:

Nordsjø 1998

Side 14-16:

NM 1998

Side 17:

Frognerparkens Café

Side 18-19:

Nordisk på hjemmebane

Side 20-23:

Marseillaisen 1998

Side 23:

Hva er galt?

Side 24-25:

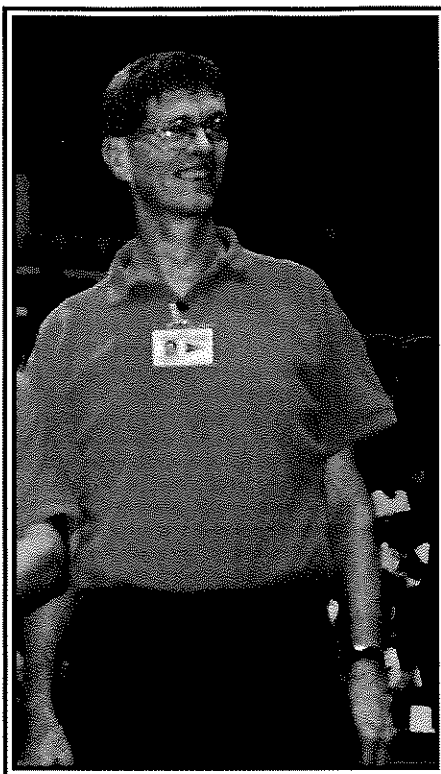
Nordsjø 1999

Side 26-27:

Ordet er fritt

Side 28:

Resultater ++

Vegar Næss
president NPF

Presidentens nyttårshilsen!

En lang petanque-sesong er nå lagt bak oss, og et nytt år står for døren. Ved slike anledninger er det vanlig å både se seg tilbake på året som har gått, og se fremover mot året som kommer.

1998 brakte både sorger og gleder for norsk petanque, og den største gleden stod VM-laget for, som skaffet oss en høyst sensasjonell kvartfinaleplass i det åpne verdensmesterskapet på Gran Canari. Jeg er meget glad for at jeg kunne være tilstede ved denne begivenheten, og det var også de norske supporterne som var med nedover. Jeg har allerede fått spørsmål om når og hvor neste VM går, for dette ville man være med på flere ganger.

Dette spørsmålet kan endelig besvares, da det er kommet brev fra FIPJP hvor man sier at neste år, i september som vanlig, skal VM gå enten på Seychellene eller på Reunion. Seychellene ligger rett nord for Madagaskar, Reunion ligger rett øst for samme. Det kommer altså til å bli et meget varmt VM også neste år. Og ikke minst blir det en kjempeopplevelse for de som har råd til å være med!

Nordsjø-stevnet skal vi arrangere selv, i Oslo. Park og Idrett skal anlegge et nytt baneområde i tilknytning til OPC's bane i Frognerparken, slik at området blir dobbelt så stort. Vi får da 19 baner av internasjonal størrelse, hvilket betyr at vi også kan arrangere Norgesmesterskapene her. Dette er en stor gevinst for norsk petanque, da stevnene i Frognerparken har stor reklameverdi for oss.

Vi har fått mange tilbakemeldinger fra personer som er villige til å være med å jobbe med Nordsjøstevnet, men det vil kreves mange flere. Det er utrolig mange oppgaver som skal løses, alt fra sekretariat til banepol, sjåfør og vakter mm. Jeg håper at også DU

vil melde deg til frivillig innsats i disse dagene (23-27. juni).

Vi har også fått tilbakemeldinger på at Forbundsstyret har bestemt at det skal være uttak og ikke kvalifisering til dette stevnet. Dette er gjort i den hensikt å gjøre en best mulig landslagsinnsats i dette stevnet, fordi dette er det største reklamestevnet for petanque vi noen gang har hatt i Norge, og det er derfor viktig at vi gjør det best mulig. Det er ganske riktig blitt bemerket at det ikke på noen måte er livsviktig for oss om vi får 15 eller 25 seiere, men på den annen side jobbes det nå med å få sponsorer til stevnet, og vi håper også å få med oss disse sponsorene videre. Jeg tror at dette vil være lettere jo bedre resultat som oppnås. Det er signalisert at denne saken vil bli tatt opp på Forbundsstyret, og da kan DU gjennom din klubb påvirke hva resultatet av behandlingen blir.

Vi må med beklagelse se at vi heller ikke denne sesongen klarte å vokse noe i antall spillelisenser, som er det vi måler forbundets størrelse etter. Vi hadde et vervingsseminar for noen år siden, hvor det kom opp mange gode ideer. Av disse ble det satset på en enkelt, og en del av oss hadde en meget hyggelig tur til Stavern hvor vi spilte petanque i sentrum av "byen", og håpet på å komme i kontakt med mange mennesker gjennom det. Det gjorde vi faktisk også, men det har ikke skjedd noen positiv utvikling i etterkant på grunn av dette. Vi vil nå børste støvet av noen av de andre ideene som kom frem, og prøve disse i stedet. Det er jo ikke umulig at vi valgte feil strategi den gang.

Jeg vil avslutningsvis få ønske dere alle et godt nytt petanqueår!

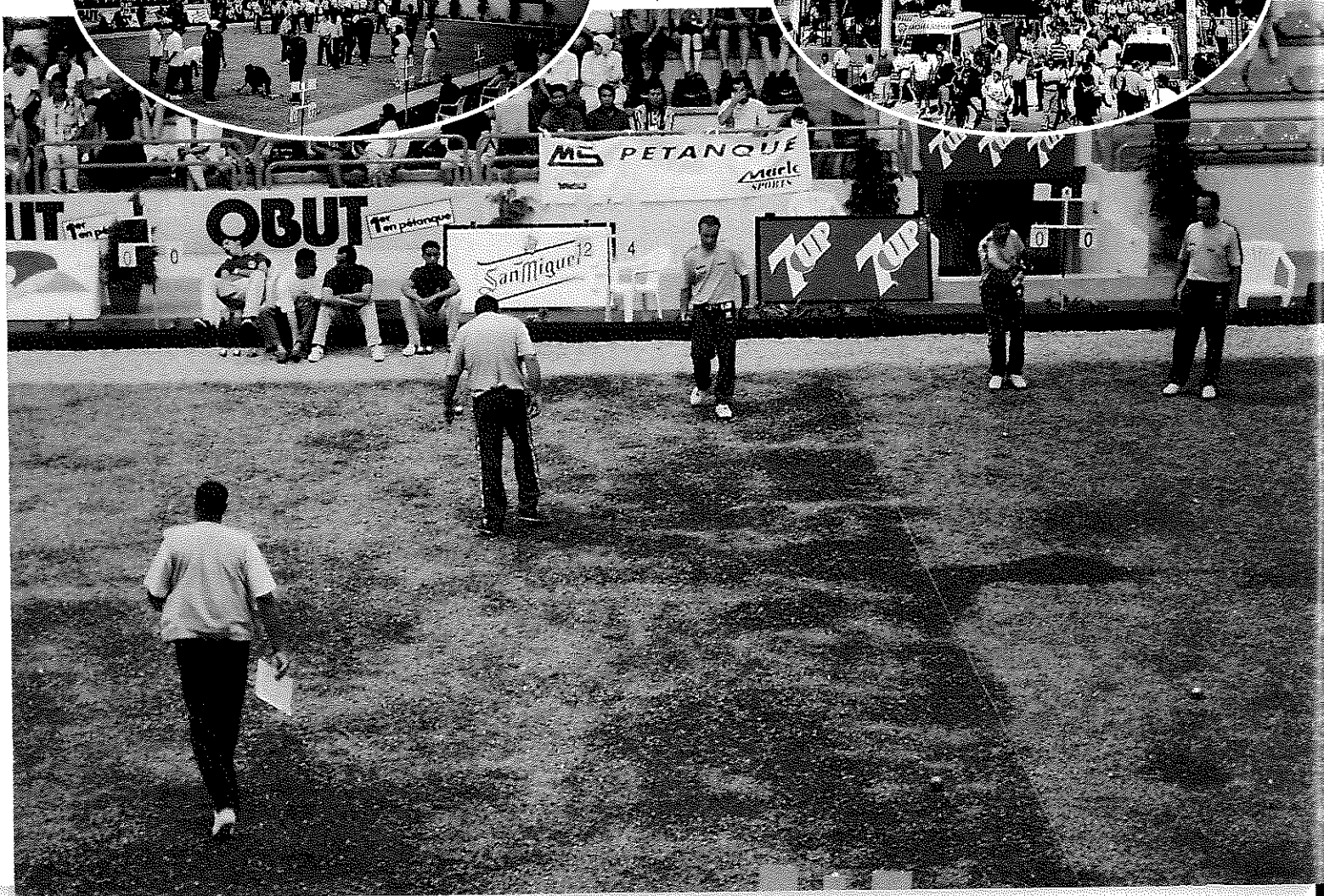
Hilen Vegar Næss
president Norges Petanqueforbund.

Av Arve Michalsen

Ikke siden

*Ellen Johansen, Lisbeth Bruu og
Gunvor Berge ble nummer fire i Finland, har
Norge kommet så langt i et verdensmesterskap. Med
kvarfinaleplass sikret Bo, Roger Støa, Leif Høgberg og
Jean-Jacques Razaka Norges beste plassering i et
åpent VM. Norge ble nummer 5 i VM! Nå
behøver vi ikke lengre å hilse på hvem
som helst!!*

Gratulerer, NORGE!

San Fernando

Årets VM ble spilt i San Fernando på Gran Canaria. San Fernando en bydel i Playa del Ingles, den delen av byen der det ikke er hoteller, der folk bor, der kommunale institusjoner holder til, der kirken er og der idrettsanleggene er. En del av inntektene fra turistanleggene er nemlig lagt ned i idrettsanlegg. Det er fotballstadion, treningsbaner for fotball, håndball, kunstløp (rulleskøyter), svømmebasseng og ikke minst petanque. Inneklemt mellom svømmeklubben og fotballklubben ligger Club de Petanca San Fernando's klubblokaler og baner. Her var det liv til langt på natt. Spillere fra alle verdenshjørner spiste og drakk og spilte petanque og ble venner med den lokale geriljaen.

Like bortenfor ligger idrettshallen, Pabellon Municipal. Hallen er bygget for basketball, volleyball og håndball, men viste seg å være ypperlig til petanque. Hele VM ble arrangert på de ti banene som var rigget i stand inne i den intime hallen. Man kunne sitte hvor som helst i hallen og ha oversikt over hva som foregikk på alle banene. Lyset var godt, og det var svalt og behagelig både for spillerne og publikum.

Banene var grove og vanskelige å spille på. Selv om de var ferdige nesten 14 dager før VM startet, var det umulig å snike seg inn for å sjekke forholdene. Ingen hadde adgang til banene før VM startet. Her skulle det ikke tyvtrenes! Banene skapte store problemer for dem som ikke klarte å løfte kula høyt nok. Og slik skal det være på et VM. Man skal ikke få noe gratis.

Arrangementet var upåklagelig. Det meste skjedde til oppsatte tider, transporten fungerte som den skulle og alle funksjonærene var blide og hjelpsomme. I foajeen utenfor banene var det salgsboder for alle mulige petanque-artikler, og mat og drikke ble solgt fra et transportabelt kjøkken. 10 poeng til arrangørene for et glimrende arrangement.

VM fikk god pressedeckning både før, under og etter mesterskapet. De lokale avisene, La Provincia og Canarias Siete, skrev om VM og brakte resultater ut til massene. Ingen av avisene unnlot å nevne at Spania var regjerende verdensmester i junior- og dameklassen. Både lokalt og nasjonalt TV møtte mannsterkt opp med kamera og mikrofoner.

40 lag, 38 nasjoner

Hele 38 nasjoner deltok med lag. Til forskjell fra tidligere VM kan hver nasjon bare stille med ett lag. Regjerende verdensmester og arrangørnasjon kan stille med to lag. Således stilte Spania og Tunisia med to lag hver. Til gjengjeld kan et lag nå bestå av fire spillere; tre på banen og en innbytter. Det er imidlertid ikke påkrevet med fire spillere, flere av lagene stilte med kun tre spillere. De nye reglene gjorde at VM ble et mer kompakt mesterskap enn noen gang tidligere. Arrangementet kunne holdes i en liten hall (10 baner), kostnadene ble lavere for arrangørene, og det hele ble mer oversiktlig og stressfritt.

De fleste lagene ankom Gran Canaria på onsdag, samme dagen som trekningen ble foretatt. Frankrike var lite lystne på å

eksperimentere etter fadeseen i Montpellier, og sendte sitt sterkeste mannskap. Philippe Quintais, Christian Fazzino, Didier Choupay og innbytter Michel Briand skulle ikke trenge noen nærmere presentasjon. De er alle flere ganger verdensmestre, og hadde ingen problemer med å vinne sine kamper i gruppespillet.

Spania stilte som førstelag det samme laget som tapte semifinalen mot Tunisia i Montpellier, Hoyo, Pomares og Catalan, forsterket med juniorverdensmester fra 1995, Joacuin Romero.

De fleste andre lagene stilte med kjente fjes. Belgia hadde imidlertid kvittet seg med Joel Merchandice, og satt inn Andre Lozano på hans plass (lurt, spør du meg). På Sveriges lag ble ingen av spillerne fra fjorårets kvartfinalelag funnet gode nok. Fredrik Svenson, Andreas Strandberg og Dick Nilson har alle spilt VM for Svergie tidligere, men ny av året var junioren Jimmy Løf fra Lindome. Fra Danmark glimret brødrene Fuglesang med sitt fravær.

Tunisia stilte selvfølgelig med sine verdensmestre fra fjoråret. Og de oppførte seg som verdensmestre helt til de skulle spille. Da var det bare den gamle ringrev Lakili (Lucky Luke) som viste verdensmestertakter. Laget forsvant fort fra mesterskapet.

